

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FIENTJE BEULEMANS
(Le mariage de Mll. Fientje Beulemans)

Een blijspel in drie bedrijven

door

Jean François Fonson & Fernand Wicheler

Vertaling : Antoine de Graef

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1322

PERSONAGES

Beulemans
Isidoor Meulemeester
Vader Meulemeester
Albert Terkade
Vader Terkade
Mostinckx
De secretaris
De schatbewaarder
Van Ceulebroeckx
Destruift
Van Hersele
Caneels
Lambrechts
Fientje Beulemans
Mevrouw Beulemans
Karolien
Marie

De personen : schatbewaarder - Van Ceulebroeckx -
Destruyft - Van Hersele - Caneels en Lambrechts zijn
figuratie en hebben geen sprekende rollen. De regis-
seur is hierin volledig vrij.

E E R S T E B E D R I J F

(Het toneel verbeeldt de achterkamer van de drogerij. Fientje en Albert staan bij het opgaan van het doek aan een dubbele lessenaar. Zij leest. Hij schrijft.)

FIENTJE : *(lezend)* Drie kassen stoppen bij Ceulemans in 't Hopland... Vijftig kilo rode verf voor Petersen in de Koepoortstraat.

ALBERT : Petersen wordt ne goeie klant.

FIENTJE : Ja, kommanderen kan hij goed, maar als het er op aan komt van te betalen dan is er nooit personne à la maison. *(leest)* 20 dozen blauwsel bij Vanderkelen.

ALBERT : *(men lette op de tongval)* Mr. Beulemans is veel te goed pour ses débiteurs.

FIENTJE : Ja, papa laat zijn eigen veel te gauw omklappen door al die krotters.

(De telefoon rinkelt. Albert haakt af.)

ALBERT : Allo, maison Beulemans, j'écoute... Mr. Beulemans?... Il est au magasin... mais Mlle. Beulemans est ici pour le moment.

FIENTJE : 't Is Isidoor Meulemeester zeker? *(neemt over)* Allo?... Dag Isidoor. Is 't om papa te spreken? Hij is bezig in de winkel, hebt ge nieuws voor hem?... Ja... die... dat is best... Ja, om de middag zult g'hem zeker vinden... tot seffens. *(haakt in)*

ALBERT : Nou zal het réusseren?

FIENTJE : 't Is er niks mee... Het bestuur van de Maatschappij is gisterenavond bijeen geweest en ze hebben mr. Hebbelinckx erevoorzitter gekozen.

ALBERT : Dat zal mr. Beulemans erg regretter.

FIENTJE : Voor hem is het nog niks, maar ge zult heur op hare poot horen spelen!

ALBERT : Heur?... Qui ça?

FIENTJE : Wel mama... 't Is zij die er meesten aan hield dat papa erevoorzitter zou worden van de "Vriendenbond van de 1e Wijk". Dat is nu al een heel jaar dat ze hem daarmee doorzaagt: "Zie eens, madame Lenaerts haar man is voorzitter van de Broederliefde; nu, dat zijn mensen die à peine hunne kost verdienen... en wij die de grootste winkel uit de geburen hebben en die gemakkelijk op ons vet zouden kunnen leven, wij zijn niets...". Papa heeft er àl voor gedaan wat hij kon... nog laatst heeft hij een souper van beenhouwersvinken aan heel het bestuur gegeven... en hij heeft een nieuwe drapeau aan de maatschappij beloofd... Als het dan nog niet lukt, kan hij er toch niet aan doen, hé? En zij zaagt zijn oren van zijne kop... 't Is anders een goed mens, zulle.

ALBERT : Mme. Beulemans est charmante. Maar elkeen is al eens de mauvaise humeur.

FIENTJE : Gaat dat bij uw ouders in Parijs ook zo?

ALBERT : Non, pas tout à fait.

FIENTJE : Uw papa houdt er misschien niet van erevoorzitter te worden?

ALBERT : Toch niet.

FIENTJE : En uw mama ook niet?

ALBERT : Neen... ook niet.

FIENTJE : Maar het zijn toch goei mensen, hé?

ALBERT : Dat kan ik u verzekeren.

FIENTJE : En ziet gij ze ook geerne?

ALBERT : Je les adore.

FIENTJE : Ik zie de mijne ook heel geerne... Papa is soms wel wat difficile voor het werk... un peu enbêtant...

ALBERT : Daar kan ik van meespreek!

FIENTJE : Ja, maar het is nu toch al een tijdje geleden dat ge nog wat op uw brood hebt gehad.

ALBERT : Omdat ik altijd très attentif op mijn werk ben.

FIENTJE : Als 't maar waar is.

BEULEMANS : (op) Zeg eens, nu word ik het zo beu als kouwe pap. Alle dagen is er wat vers... de ene reclamatie achter d'ander... (tot Albert) Gij doet niets dan stommiteiten!

ALBERT : Pardon, mr. Beulemans, ik...

BEULEMANS : Ik heet niet Beulemans... ik heet Beulemans, lijk mijn vader zaliger, versta dat?

ALBERT : Maar ik weet réellement niet wat...

BEULEMANS : Réellement niet... dat gij wat minder met Franse woorden afkwaamt en wat meer op de affaires lette, dat zou veel beter zijn. Die Fransman begint het op mijn zenuwen te geven. Je ne veux pas voir ce garçon.

ALBERT : Maar wat heb ikke dan eigenlijk gedaan?...

BEULEMANS : Hier zie: meneer Staels vraagt honderd flessen fijn olie, en ge zendt hem vijfendertig pakken zemelappen... Dàt is er gebeurd. O, c'est une bétise énorme!

ALBERT : C'est presque impossible!... Ik zal de bulletin de commande eens opzoeken.

BEULEMANS : Ja, zoek maar op... die klant zal mij zeker een reclamatiebrief sturen voor het plezier van drij frank aan de post te laten verdienen, hé? Nee jongen, ge zult het in de affaires niet wijd brengen, zenne. Neemt een eksempeel aan mijn dochter! Ik zie uw papa heel geerne, waar dat ik al jaren affaires mee doen in Frankrijk en als hij mij gevraagd heeft u voor een jaar hier te nemen, dan heb ik dat met plezier gedaan. Maar ge komt hier alles verbroddelen, en zo zijn we niet getrouwd!

FIENTJE : Och papa, nu rappelleer ik het mij... 'k heb ekkik het verkeerd gedaan, ik dacht dat de fijne olie voor Stevens was en de zemelappen voor Stels.

BEULEMANS : Ach zo... maar hij had het toch moeten zien.

FIENTJE : Hij kost niet: die dag hebt gij hem naar de bank gestuurd.

BEULEMANS : Ja?... Maar enfin...

(Albert staat recht als Mostinckx binnentreedt.)

MOSTINCKX : 't Is voor een kommande... maar ik zou er liever met uffra Fientje over spreken, lijk naar gewoonte.

(Albert zit terug. Fientje spreekt met Mostinckx. Medelijdende lach van Beulemans.)

BEULEMANS : *(sarcastisch tot Albert.)* Ge ziet het, hé manneke? *(onder het afgaan.)* Die Fransman begint het op mijn zenuwen te geven. *(af)*

FIENTJE : *(tot Mostinckx)* Heel goed, mijnheer Mostinckx... Morgen om één uur is alles bij u thuis.

MOSTINCKX : Dus, gelijk we gezegd hebben, nietwaar? Tot één van dees dagen dan, juffra.

FIENTJE : Tot ziens, meneer Mostinckx. Merci.

MOSTINCKX : 24 flessen van de ene en 24 van de andere en de geacquiteerde rekening.

FIENTJE : Jaja, meneer Mostinckx. Dag, mijnheer Mostinckx. Merci! *(Mostinckx af.)* Zeg eens, Mr. Albert, nu moet ge geen gezicht gelijk een zevenurenlijk trekken, zulle... Hoe meer kalanten er naar mij vragen, hoe minder werk dat voor u is, hé? En ge moet papa nu maar wat laten zetten, hij heeft zijn kwade muts op, met die kwestie van die maatschappij.

ALBERT : Ach, mademoiselle... als gij hier niet was, ikke ware al lang chez nou in Parijs. Ikke ben toch nie ne simple employé? Papa heeft mij gestuurd à Anvers chez Mr. Beulemans, dans l'espoir ikke hier met ne beetje égards zou worden behandeld...

FIENTJE : Och, laat dat maar gaan... Ben ik niet lief voor u? Hewel, dat is het bijzonderste... en dan moet ge hier blijven om mij plezier te doen.

KAROLIEN : *(op rechts)* Uffra, de soep staat op tafel...

FIENTJE : Is 't al zo laat? Ik kom, Karolien. (*Karolien af*)
Allez, mr. Albert, niet koppen zulle. Het is twaalf uren door. Ga algauw eten en spoed u dat ge terug zijt, want er is veel werk van achternoen. Ik zal nog geeneens tijd hebben om mijn pianoles te nemen.
(*beiden af*)

(*Mr. Beulemans en Mr. Beulemans zitten in de kamer.*)

BEULEMANS : Ik zeg u dat ik er niets van weet! Ik verwacht alle minuten nieuws.

MEVR. BEULEMANS : Waarom zijt ge er zelf niet naartoe gegaan? Gij zijt altijd dezelfde bangschijter!

BEULEMANS : Loop naar de duivel!... (*staat op van tafel*) Een mens kan hier nog niet gerust eten!

FIENTJE : (*binnen*) Papa...!

MEVR. BEULEMANS : Laat hem maar lopen.

FIENTJE : Allez, papa!

BEULEMANS : Wat is 't ?

FIENTJE : Allez toe, kom aan tafel... maak nu geen ruzie!

BEULEMANS : Ah! Nu ben ik het nog die ruzie maak?

FIENTJE : Jammaar, nu heeft ze toch niks kontraire gezegd, hé?

BEULEMANS : Ja natuurlijk! Gij spant met haar! En ge zit met tweeën op mijn kap!

FIENTJE : Hewel zie: mama die zegt dat ik altijd met u span... Daaraan ziede wel dat 't niet waar is. Al die ruzie is triestig genoeg voor mij.

BEULEMANS : En denkt gij dat het voor mij plezant is? Ik ben geen erevoorzitter. Hewel ja, ik ben het niet... en daarmee uit. Waarom probeert zij niet van gekozen te worden?

FIENTJE : Enfin, papa! Laat het nu zo en kom aan tafel.

BEULEMANS : Ik zit hier heel goed.

FIENTJE : Mama heeft beloofd dat ze er niet meer zal van spreken.

BEULEMANS : Ja, dat ken ik... als we getrouwd zijn, dan heeft ze ook beloofd van aan hare man te gehoorzamen... Veel beloven en weinig geven...

FIENTJE : Maar deze keer meent zij het... Toe, hang nu de flauwe niet uit. Kom...

BEULEMANS : Ja, enfin... Maar dat ze niet opnieuw begint, want...

MEVR. BEULEMANS : (op) Zeg eens, komt ge nu nog, of komt ge niet, mislukte erepresident?

BEULEMANS : Neen! En maakt dat ge weg zijt, of ik...

MEVR. BEULEMANS : Hewel! Dat zou ik eens willen zien!

BEULEMANS : Gij zoudt het niet zien, gij zoudt het voelen, want de patatten zijn nog heet!

MEVR. BEULEMANS : Probeer het maar eens: ik laat mij seffens scheiden!

BEULEMANS : 'k Wou dat ik het zag, zei de blinde!

FIENTJE : Zeg eens, wat moet de meis wel denken, als ze dat allemaal hoort?

BEULEMANS : Ja, die zal verwonderd staan! Ze heeft nog niets anders gezien, swenst ze hier is! Maar dat zal zo niet blijven, zulle! Ik ga naar de advokaat!

MEVR. BEULEMANS : Ik ga mee! Ik zal daar uw doekskens eens opendoen! In alle geval, als meneer niet aan tafel wil komen, moeten wij niet meer koken. Dat is zoveel last minder. Morgen eten wij pistolets met gerookt vlees.

BEULEMANS : Heel goed, madame. Dan ga ik naar het restaurant. Ik heb een spaarpotteke... en ik zal daar eens fijn smullen. Ha! Potage oxtail... rosbeef jardinière... glace à la vanille...

MEVR. BEULEMANS : Zeg eens, vanillen, komt ge nu of komt ge niet?

BEULEMANS : Ik - kom - niet!

MEVR. BEULEMANS : Hewel, trap het dan maar af! Kom Fientje! Salut, meneer de afgekletste erepresident!... (af met Fientje)

ISIDOOR : (op) Dag meneer Beulemans.

BEULEMANS : Dag, Isidoor.

ISIDOOR : Eet gij tegenwoordig hier?

BEULEMANS : Ja... daarbinnen is het te warm... Awel jongen,
wat nieuws in de maatschappij?

ISIDOOR : Goed nieuws is het precies niet...

BEULEMANS : Ik ben niet gekozen?

ISIDOOR : Neen.

BEULEMANS : Jamaar... hebt gij dan mijn kandidatuur niet
verdedigd?

ISIDOOR : Jawel, maar...

BEULEMANS : Maar wat?

ISIDOOR : Ze hebben mij gevraagd: wat zijn de titels van
Beulemans om erepresident te worden?

BEULEMANS : En wat hebt gij geantwoord?

ISIDOOR : Ik heb niets geantwoord.

BEULEMANS : En waarom hebt ge niets geantwoord?

ISIDOOR : Omdat ik niets te antwoorden had.

BEULEMANS : Wel gij uil! Hebt ge niet gezegd dat ik er het
best voor zit van al de leden van 't bestuur?

ISIDOOR : Dat heb ik gezegd. Maar Hebbelinckx heeft gezegd
dat hij er nog beter voor zit, want dat Fientje maar
bij de Postelinnen in 't pensioonaat is geweest en zijn
dochters bij de Soeurs de Notre Dame, waar dat het 200
frank per jaar méér kost.

BEULEMANS : En hebt ge niet gezegd dat ik twee klerken heb,
buiten mijn dochter die de boeken houdt?

ISIDOOR : Dat heb ik gezegd, maar Hebbelinckx heeft er ene
die met 't machine schrijft...

BEULEMANS : En hebt ge niet gezegd dat ik twee wagens en
vier paarden heb?

ISIDOOR : Dat heb ik ook al gezegd, maar Hebbelinckx gaat
een automobile kopen.

BEULEMANS : En die souper van beenhouwersvinken, telt die
dan voor niets?

ISIDOOR : Ja, al die daar op geweest zijn, hebben voor u
gestemd, en in den beginnen ging het heel goed:

Hebbelinckx een stem, Beulemans een stem... Maar dan kwam er ineens een formidabel pak Hebbelinckxen. 't Was precies lijk in de Liberale associatie, als ze daar de uitslag van de kiezing afroepen en er komt een bureau van Brecht binnen: liberalen 32 stemmen, katholieken 1854... Brecht heeft er u ingelapt, meneer Beulemans!

BEULEMANS : Brecht... Brecht... maar hadt gij wat beter uw best gedaan...

ISIDOOR : Zie, mr. Beulemans, dat moogt ge niet zeggen. In de laatste drie weken heb ik zo regulier op uw kosten getrakteerd, dat ik met de hand op het hart kan bevestigen dat ik geen enkele dag nuchter ben gebleven!

BEULEMANS : Dat was maar uw devoren hé, vermits gij mijn toekomstige schoonzoon zijt!

ISIDOOR : Apropos, is Fientje niet thuis?

BEULEMANS : Ja, ze is in de eetkamer met haar mama.

ISIDOOR : Is de Fransman er ook bij?

BEULEMANS : Mr. Albert? Nee, die eet hier niet meer. Ik had op zekere dag per extraordinaire ruzie met mijn vrouw. Dat kan hij niet lijden en daarom heeft hij gezegd, dat hij maar liever op een ander ging eten.

ISIDOOR : Hewel, ik ben heel kontent dat die flierefluiter hier niet meer eet. ik vind dat hij zo al genoeg bij Fientje is.

BEULEMANS : Hoe, bij Fientje?

ISIDOOR : Wel ja, hier aan den bureau.

BEULEMANS : Gij zijt goed! Ik kan hem toch zijn werk niet op straat doen doen?

ISIDOOR : Dat weet ik wel, maar toch heb ik het niet geerne.

BEULEMANS : Zeg eens, zijt gij soms jaloers?

ISIDOOR : Neen, maar... die Fransman hangt mij de keel uit.

MEVR. BEULEMANS : (op) Wel, mij dacht wel, dat ik die stem kende... Dag, Isidoor... Wilt ge geen stukske mee eten, jongen?... Hawel, wat nieuws in de maatschappij?

ISIDOOR : Hij is erdoor gevallen.

MEVR. BEULEMANS : Ja, als dat zo is, dan is het zo, hé...
Enfin, we zullen er niet van sterven... Dat ze hunne
erevoorzitter opstoven, hé papa? Allez toe, kom een
cognacske drinken, Isidoor.

ISIDOOR : Ja, maar ik heb niet veel tijd...

MEVR. BEULEMANS : Een minuutje maar... Kom papa, gij ook een
borreltje?

*(Allen af. Albert op. Isidoor wacht tot de anderen weg
zijn.)*

ISIDOOR : Schoon weer hé, vandaag? Gisteren regende het...
als het nu maar voort gaat...

ALBERT : Het regenen?

ISIDOOR : Neen, het schoon weer!... Mr. Albert, ik moet u
eens iets zeggen.

ALBERT : A moi, monsieur?

ISIDOOR : Ja!

ALBERT : Je vous écoute.

ISIDOOR : Hewel... hewel... Ik zal het maar zeggen lijk een
echte Antwerpenaar, zonder er doekskens rond te doen.
Ik ken u nog niet lang en ik zou liegen als ik zegde
dat ik veel voor u over heb. Gij hebt mij nog nooit
iets in de weg gelegd, maar enfin, dat zijn zo van die
dingen die een mens niet eksplikeren kan. Vraagt aan
een kat waarom zij een hond niet geerne ziet, of aan
een hond waarom hij geen kat kan lijden en zij zullen
u niet kunnen antwoorden... maar dat belet toch niet
dat een kat soms achting kan hebben voor een hond...

ALBERT : Et vice-versa.

ISIDOOR : Ja, laat dat Latijn er nu maar af... Enfin, gij
zoudt mij een dienst kunnen bewijzen...

ALBERT : Ik?

ISIDOOOR : Gij... maar het is een kwestie die helemaal sekreet moet blijven... Het is à propos van mijn huwelijk...

ALBERT : Van uw marriage? Dan moet ik u beleefd verzoeken mij absoluut buiten de question te laten. Ik wil mij absoluut niet meleer in. Na wat gij mij gezegd hebt, hoef ik mij niet te generen u te verklaren dat u mij nullement simpatiek is. Par conséquent, verzoek ik u die service aan één uwer vrienden te vragen.

ISIDOOOR : Ja maar, dat kan niet!

ALBERT : Comment?

ISIDOOOR : Omdat mijn vrienden wel goeie jongens zijn, maar zij hun mond niet kunnen houden... en al heb ik niet veel voor u over, toch denk ik dat gij een eerlijke jongen zijt, die mij niet zou verkopen.

ALBERT : Maar ik repeteer, ik mij absoluut niet met uw marriage wil bemoeien.

ISIDOOOR : En als het nu is om een goeie daad te doen?

ALBERT : Ene goede daad?

ISIDOOOR : Luister, gij weet dat ik ga trouwen met Fientje Beulemans... Het is een goed meisje...

ALBERT : En zij krijgt beaucoup d'argent.

ISIDOOOR : Juist. Maar nu moet gij weten dat ik sinds een jaar of drie al een lief heb... een naaister.

ALBERT : Dat gebeurt wel meer.

ISIDOOOR : Ja, natuurlijk... maar gij moet ook weten, dat... dat ik met dat lief een kind heb... (poos). Dat gebeurt ook wel meer, hé?

ALBERT : Oui, naturellement.

ISIDOOOR : Nu wil ik niet gezegd hebben dat ik 'n abchar ben en dat ik dat kindje, dat er toch niet kan aan doen, in de miserie heb gelaten... en dan heb ik gedacht, mr. Albert, dat gij eens tot bij Anna zoudt kunnen gaan.

ALBERT : Anna?

ISIDOOR : Ja, zo heet zij... om eens te horen met hoeveel ze content zou zijn. Gij zijt goed bij de tong en weet de mensen nogal om te klappen. Gij zoudt dat zeker op zijn goedkoopst gedaan krijgen. En ge zoudt ze zelf wat kunnen troosten... Enfin, het is om alle "ambras" te vermijden.

ALBERT : C'est tout?

ISIDOOR : Ja, dat is al. Ge ziet dat het niet erg is en dat...

ALBERT : Mr. Isidoor Meulemeester, met die mission belast ik mij niet.

ISIDOOR : Jamaar, het is toch van mijn paart...

ALBERT : Non, oh pas à cause de vous en ook niet voor Mlle. Anna, maar omdat Mlle. Fientje de enige is, waarvoor ik simpatie voel. Elle is de seul die mij is gekom vriendelijk tegemoet, onder de ironie die gij mij betoont, même als gij mij vraagt un service. Et bien, na wat gij mij hebt gezegd, ik geloof de plus en plus dat zij niet zal zijn heureuse met u, non, pas heureuse du tout en ik zal absolument niets doen om die marriage in de hand te werken.

ISIDOOR : Ja maar, ge zult haar nu toch niet gaan over zeggen, dat ik...

ALBERT : Ik assurez-vous, monsieur. Ik ben van die soort kat, die een hond als gij niet kan uitstaan, maar toch niet haat. Ik zal niks doen pour vous, maar ik zal ook niks doen contre vous. Gij hebt mij confieer un secret, maar ik zal toch ook uw secret respecteer.

ISIDOOR : Als 't maar waar is!

ALBERT : Je le dis et je le ferai!

ISIDOOR : Aha, maar denkt gij dat ik uw spelletje niet door heb? Ik dacht het al lang, maar nu ben ik er zeker van! Mr. Albert heeft een oogsken op mejuffer Beulemans... Maar dat is geen spek voor uwe bek, zulle manneke!... Ik zal er mee trouwen, en vermits gij niets wilt doen om Anna en haar kind uit de slag te

trekken, moeten ze maar zien dat ze hun plan trekken. Ik heb nu mijn plicht gedaan... En luister goed naar hetgeen ik u zeg: Mr. Albert Delpierre van Parijs, gij zult schoon met uw flauwe Franse praat bij Fientje af te komen hebben, dat zullen juist woorden in de wind zijn. Ik heb ze vast en ik hou ze vast... Compris?

ALBERT : Imbécile!

FIENTJE : (op) Ik dacht dat gij al lang weg waart, Isidoor?

ISIDOOR : Neen, ik voerde een praatje met mr. Albert.

FIENTJE : Wat hadt ge allemaal te vertellen?

ALBERT : Des choses banales; nous parlions de la pluie et du beau temps.

ISIDOOR : Ja, ik geloof dat er weer wat gaat uitvallen.

FIENTJE : Wilt ge een parapluie?

ISIDOOR : Neen, merci. Ik kan nooit geen parapluie hebben of ik laat hem ieverans staan, ofwel neem ik een verkeerde mee.

FIENTJE : Jamaar, ik zou er u toch maar een oude geven zulle, die gij moogt verliezen.

ISIDOOR : Het komt toch al bijkans uit hetzelfde kaske...

FIENTJE : Uit dezelfde kas?

ISIDOOR : Welja, vermits wij gaan trouwen...

ALBERT : Que faut-il répondre à cette lettre?

ISIDOOR : En dat wij dan uit ene pot gaan eten...

FIENTJE : 't Is toch iet met die mr. Paemans! De ene keer te zot en de andere keer te bot!

ISIDOOR : En dat wij dan uit ene pot gaan eten...

FIENTJE : Ik zal hem eens een gepeperd antwoord sturen!

ISIDOOR : En dat wij dan uit ene pot gaan eten, dan komt het op een parapluie niet meer opan.

FIENTJE : Ja, ja...

ISIDOOR : Ja... ja... maar gij luistert nog geeneens naar wat dat ik zeg!

FIENTJE : Ik?

ISIDOOR : Nee, de kat van de bakker!... Als mr. Albert spreekt, dan staan ik daar te fluiten.

FIENTJE : Jamaar, zo niet zulle, Isidoor! Wat wilt ge daarmee zeggen?

ISIDoor : Wat dat ik daarjuist al aan hem gezegd heb: hij hangt hier de flierefluiter uit, en gij hebt dat geerne.

FIENTJE : Ha, daar hebben we het kot! Kom eens hier, mr. Albert, en gij ook, Isidoor... en luister goed, want wat ge daar doet, is precies niet heel schoon; maar enfin, al de mannen zijn zo... Ik wil hier geen ruzie... Mr. Albert, ik geloof dat gij een goeie jongen zijt, gij hebt mij nooit iets contraire gezegd of gedaan. Maar als gij soms iets in dat koppeke hebt, dan zeg ik rechtuit, dat het er nooit iets zal me zijn. Ik ben gefianceerd met Isidoor en zolang ik met Isidoor gefianceerd ben, mogen al de anderen staan dansen! En gij, Isidoor, gij weet wel dat ik u nooit gezegd heb dat ik u geerne zien. Ik zie u misschien geerne en misschien zie ik u niet geerne. Dat is mijn zaak... Maar ik heb beloofd met u te trouwen en dat zal ik doen... maar dan moet ge niet afkomen met jaloerse streken. Ik ben geen van dat soort, zulle... en als ge dat nog een keer probeert, dan kunt ge uw klikken en uw klakken nemen en er uit trekken... Voilà, nu ga ik terug naar mijn werk.

ISIDoor : Ja, ja... enfin, tot straks dan, Fientje... mijnheer... (af)

FIENTJE : Hebt ge van zijn leven zoiets gezien?

ALBERT : Mais...

FIENTJE : En het is al half twee!

ALBERT : Oui.

FIENTJE : En er is veel werk.

ALBERT : Beaucoup.

FIENTJE : Kom dan aan de lessenaar... Seffens is papa daar en dan zit het er weer op.

ALBERT : Ik wacht; ik moet hem spreek.

FIENTJE : Zo? En waarom?

ALBERT : Mlle. Fientje, ik heb iets te zeg... Ik moet hier weg!...

FIENTJE : Zeg eens, gaat dat spel weer opnieuw beginnen?

ALBERT : Het moet... Gij hebt de bittere woorden van mr. Isidoor gehoord... Isidoor...

FIENTJE : Maar die jongen kan er niets aan doen dat hij jaloers is!

ALBERT : Vous-même; vous en doutez, gij hebt mij harde dingen gezegd.

FIENTJE : Harde dingen? Welneen, ik heb simpel gezegd wat dat ik dacht. Ik heb er misschien geen doekskens rond gedaan, maar iedere vogel zingt lijk hij gebekt is.

ALBERT : Gij hebt harde dingen gezegd, en ik dat niet verdien... Gij hebt dingen gezegd, die voor altijd de beau souvenir bederf van de uren die ik met u in tête à tête hier doorbreng.

FIENTJE : Maar ge moet dat zo niet op uw kracht nemen.

ALBERT : Laissez-moi partir, mademoiselle. Het was al insupportable met uw papa en uw mama. Nu komt er die Isidoor nog bij... Isidoor...

FIENTJE : Maar ik wil niet, dat gij weggaat, mr. Albert!

ALBERT : Non, croyez-moi, laissez-moi partir. La vie n'est plus tenable. Daar is ne atmosphère van vijandschap overal. Zelfs de mens van wie ik indifférent zou moeten zijn, tonen mij soort kwaadwillige ironie!

FIENTJE : Och, ge doet er wel wat bij, zulle!

ALBERT : Mais non! Bijvoorbeeld, daar is Karolien, la bonne; zij gaat naar boven met twee seaux d'eau. Ik zag, ze had moeite om die fardeau te dragen. Ik pak een der seaux en draag hem naar boven; zij heeft gezegd merci, maar toen ik haar antwoordde, bezag ze mij met een air, waarmede al mijn intentions hier ontmoedigd waren.

FIENTJE : Och toe, gij denkt dat maar... Want enfin, wat hebt gij dan geantwoord, als Karolien merci zei?